

Konferencja - styczeń 2014 r.

„Jan Bosko mistyk apostołatu”

1. Znamy dobrze kilka fotografii Jana Bosko. Na jednej z nich, choć to i tak wycinek z o wiele większej czarno-białej fotografii, widać gromadę chłopców i młodzieńców. Jest ich 10. Każdy skupiony, zamyślony. Wśród nich, 19-letni Paweł Albera, pochylony i wsparty o klęcznik, szepce swoje grzechy do ucha spowiadającego ks. Bosko. Zdjęcie wykonano w 1871 roku, czyli w 30. roku kapłaństwa księdza Bosko. To zdjęcie jest jak symbol. Na nim ukazują się Cały On. Oddany młodzieży, gotowy do słuchania spowiedzi i mocno zatopiony w Bogu. Bo w Bogu i w komunii z Nim, przez wytrwałą modlitwę do Niego, ma swe źródło apostołat Księdza Bosko.
2. W adhortacji „Vita consecrata” Jan Paweł II napisał że, „istotą misji apostołskiej jest nie tyle działanie, co przede wszystkim świadectwo własnego całkowitego oddania się zbawczej woli Bożej - oddania, które karmi się modlitwą i pokutą.” (44). Ksiądz Bosko jest w apostołacie świadectwem takiej całkowitej dyspozycyjności na działanie Ducha Ojca i Syna. To mistyka. Skoro najczęściej w teologii terminem „mystyk” określa się kogoś, kto jest zjednoczony z Bogiem, to nie da się mówić o mistyce apostołatu Księdza Bosko bez odniesienia się do Jego doświadczenia komunii z Bogiem. Ksiądz Bosko całe życie modli się do Boga przez wstawienictwo Maryi, Niepokalanej i Wspomożycielki Wiernych: „Da mihi animas, caetera tolle”. W modlitwie Duch Święty kształtuje Jego serce charyzmatycznego Dobrego Pasterza. „Ukształtował w nim serce ojca i nauczyciela, zdolnego do całkowitego poświęcenia się.” (z art. 1 naszych Konstytucji). Całkowita poddanie się Duchowi Świętemu i całkowite poświęcenie się młodzieży – to w skrócie mistyka apostołatu Księdza Bosko. Duch Święty, tak jak zstąpił na Apostołów w Wieczerniku i wysłał ich na ulice Jerozolimy, by mówić prawdę o zbawieniu, tak samo zstępuje na Księdza Bosko, by w niepokoju o los młodzieży, los doczesny i wieczny, stale wędrował po ulicach robotniczego Turynu. Miłość Boża rozlana przez Ducha Świętego w sercu Księdza Bosko staje się źródłem Jego rozmów z młodymi. Ksiądz Bosko,

wzorując się na Jezusie Chrystusie Dobrym Pasterzu, szuka ich, Jemu współczesnych Zacheuszów, ich szczęścia w bliskiej i dalekiej przyszłości, szuka ich wykształcenia i korzystnych dla nich umów z pracodawcami. Sam uczy kilku zawodów, a swoje środowisko czyni szkołą. Czasami rozdaje im cukierki, opowiada dowcip, innym razem bawi się z nimi – to wszystko dlatego, że chce być dla nich znakiem i nosicielem miłości Bożej (por. art. 2 naszych Konstytucji). Przypomnijmy sobie jak Ksiądz Bosko zabrał pieniądze grającym w karty i imitując kradzież z podwiniętą sutanną wbiegł, ile sił w nogach, z sakiewką pełną lirów, do kościoła. „Zdobywajcie sobie przyjaciół niegodziwą mamoną” (Łk 16,9). Krzyczący „Złodziej! Złodziej!” wpadają wprost w serce głoszonej w kościele katechezy. Taką pułapkę wymyśleć może tylko ktoś mocno kochający i przebiegły; miłujący i mądry, czerpiący z Boga i żyjący z Nim w zjednoczeniu. Nic dziwnego, że o sobie samym Ksiądz Bosko mawiał: „Nie miałbym żadnych kłopotów z uchyleniem kapelusza nawet przed samym diabłem, byle by tylko ten pozwolił mu przyjść ratować dusze.” Bo „gdy chodzi o zbawienie ja posuwam się nawet do zuchwałości.”

3. Ksiądz Bosko pragnie dla młodzieży nade wszystko wiecznego zbawienia. Prędzej czy później zaprasza młodzież do siebie, chce im w Oratorium stwarzać warunki życia jak w domu, chce zawierać z młodymi ludźmi przyjaźń, budzić zaufanie. Nasz Ksiądz Generał Pascual Chavez pisał 11 lat temu, że Ksiądz Bosko bardziej niż nauczycielem był dla młodzieży wzorem do naśladowania i jest nim także dla nas. „Rodzina Salezjańska, która ma w księdzu Bosko własnego apostoła - założyciela, przyjmuje jego magisterium, ponieważ On nie jest dla nas zwykłym wspomnieniem przeszłości, ale żywą obecnością charyzmatyczną, działającą i skierowaną ku przyszłości. Jesteśmy dziećmi człowieka, który pozostawił nam jako dziedzictwo Ewangelię do głoszenia i apostoła - jego samego - do naśladowania. Wierność temu ojcu apostołowi wymaga serdecznego przyjęcia jego nauczania i kreatywnego odtwarzania jego wyborów, zakłada realizowanie jego programu i przyłgnięcie do jego stylu życia. Naszym zadaniem jest żyć jako bezpośredni spadkobiercy, jako dzieci utożsamiające się z własnym ojcem.” (Don Bosco 1/2003). Czego więc Ksiądz Bosko oczekuje dziś od nas? Jakimi mamy być apostołami młodzieży? Chce, aby przez nas, przez

to jacy jesteśmy, młodzież nie bała się Kościoła. Mamy, jak On, tłumaczyć Ewangelię („Wchodziłem na ambonę i tłumaczyłem Ewangelię. Staralem się mówić prostym i zrozumiałym językiem i ożywiać opowiadania opisami miejsc i trybu życia w różnych epokach” Św. Jan Bosko, Wspomnienia oratorium), uczyć katechizmu, przygotowywać do komunii świętej i odważnie proponować im spowiedź.

4. Dla Księdza Bosko spowiedź święta była istotnym elementem w wychowaniu. „Mogę powiedzieć, że godziny rekreacji służyły mi do porozmawiania ze sporą ilością chłopców, którzy w następną sobotę wieczorem lub w niedzielę rano przychodzili do mnie z chęcią wyspowiadać się. Jeśli widziałem, że któryś z nich przez dłuższy czas zaniedbuje te ważne obowiązki, przerywałem mu zabawę i prowadziłem sam do spowiedzi” (Wspomnienia oratorium). Ksiądz Bosko mówił do salezjanów, swych duchowych synów „Nie czyńcie ze spowiedzi rzeczy niemiłej i nie myślcie o spowiadaniu z niecierpliwością. Mówcie o spowiedzi często w kazaniach. Dawajcie wiernym dogodną sposobność do spowiedzi. Kiedy proszą nas o spowiedź nie wolno okazywać nieuprzejmości, ale radosne oblicze.”
5. Modlitwa Księdza Bosko za młodych ludzi, czyli zatapianie ich w Sercu Boga prowadziła Go do tego, że znał ich myśli, czytał w ich sumieniach, wydobywał z ich duszy problemy, wątpliwości, a jak trzeba było - także grzechy. „Uważny na obecność Ducha Świętego i czyniąc wszystko z miłości Bożej był kontemplacyjny w działaniu” (por. art. 12 naszych Konstytucji). To także jest elementem Jego apostołskiej mistyki. W końcu owocem zjednoczenia Księdza Bosko z Bogiem jest „System prewencyjny” określany w art. 20 naszych Konstytucji doświadczeniem duchowym i wychowawczym, miłością darmo daną, czerpaną z miłości samego Boga, która uprzedza każde stworzenie swoją Opatrznością i towarzyszy mu swoją obecnością. A ponieważ Ksiądz Bosko przekazuje nam ten System jako styl życia i pracy w głoszeniu Ewangelii niech przenika on nasze życie.

ks. Paweł Barylak SDB